

ת"פ 1956/04/21 - מדינת ישראל נגד מרואן וכאדי, ח'ליל
אגבאריה, אנאס ג'בארין

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"פ 21-04-1956 מדינת ישראל נ' וכאדי(עוצר) ואח' 22 יוני 2023

בפני כב' השופט חנא סבאג
בעвин: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מרואן וכאדי
2. ח'ליל אגבאריה
3. אנאס ג'בארין (עוצר)

הנאשמים

גזר דין

הרקע וכותב האישום המתוון

1. הנאים הורשו, על יסוד הודהתם בכתב אישום מתוון, בעבירות שיפורטו להלן כאשר הנאשם 1 הורשע בעבירות באישומים הראשון והשני ואילו הנאים 2 ו-3 הורשו בעבירות באישום השני בלבד:

הנאם 1- סחיטה באיזומים - עבירה לפי סעיף 428 רישא וסיפה לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 (להלן: "חוק העונשין") (אישום ראשון); ושידול לחבלה חמורה בנסיבות חמימות- עבירה לפי סעיפים 333 + 335 (א)(1)+(2) בצירוף סעיף 30 לחוק העונשין (אישום שני).

הנאם 2- חבלה חמורה בכונה חמימה- עבירה לפי סעיף 329(א)(2) בצירוף סעיף 29(ב) לחוק העונשין; עבירות בנشك (רכישה של נשך, אביזר ותחמושת)- עבירה לפי סעיף 144(א) רישא וסיפה לחוק העונשין; עבירות בנشك (ניסיאת נשך, אביזר ותחמושת)- עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפה לחוק העונשין; פירוק רכב- עבירה לפי סעיף 413(ד)(ב) לחוק העונשין; שינוי זהות של רכב- עבירה לפי סעיף 413ט לחוק העונשין; והסתיעות ברכב לביצוע פשע- עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א- 1961(אישום שני).

הנאם 3- עבירות בנشك (עסקה אחרת בנشك)- עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין; וUBEIRUT BANASHK (ניסיאת
עמוד 1

והובלה) – עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפה לחוק העונשין (אישום שני).

2. ביום 22.3.2022 הגיעו המאשימה והנאשמים 3-2 להסדר טיעון, במסגרתו ידו נאשמים אלה בעובדות כתוב אישום מתוקן וירשוו בהן. כן הוסכם כי הצדדים יטענו באופן חופשי לעניין העונש.

ביום 29.3.2023 הגיעו המאשימה להסדר טיעון עם הנאשם 1, במסגרתו יודה בעובדות כתוב אישום מתוקן וירשו בהן. כן הוסכם כי הצדדים יטענו באופן חופשי לעניין העונש, כאשר הוסכם כי חלק מהסדר יפצה הנאשם 1 את נפגע העבירה בסך של 150,000 ₪ ועוד בנוסף לסר של 250,000 ₪ שכבר הושבו לנפגע העבירה.

3. על פי החלק הכללי בכתב האישום המתוקן, ביום 6.5.2019 נרצח תאופיק זהר, עת צעד עם נכדו ברחוב פאולוס השישי בעיר נצרת.

במסגרת חקירת הרצח, תפסה המשטרה את מכשיר ה-R.V.D. בו נשמרו צילומי מצלמת אבטחה השיכת לפאדי שאער (להלן: פאדי), אשר הייתה מוצבת מחוץ לבתו בכפר ריינה לצרכי אבטחת רכשו (להלן: המשפחה). המצלמה תיעדה בסמוך למועד הרצח את בנו של הנאשם 1, עבד אל מג'יד ואקד (להלן: עבד), המתגורר עם משפחתו מטרים ספורים בשכנות לבית פאדי, משליך דבר מה לפח האשפה כך שהדבר חייזק באופן משמעותי את התשתית הראיתית הקשורת אליו לביצוע הרצח. בנוסף, במסגרת החקירה נעזר ונחקק כחשוד במעשה אף בנו השני של הנאשם 1, מוחמד ואקד, שושחרר לבסוף מבלי שהוגש נגדו כתב אישום.

ביום 9.7.2019 הוגש לבית המשפט המחויז בנצרת כתב אישום נגד עבד (תפ"ח 14708-07-19), אשר ייחס לו עבירות רצח ועבירות נוספות (להלן: כתב האישום). ביום 10.2.2021 הרשע בית המשפט את עבד בעבירות המיויחסות לו בכתב האישום תוך שקבע כי לתייעוד במליצה משקל ראוי רב. ביום 14.2.2021 גזר בית המשפט על עבד עונש של מאסר עולם, מססר על תנאי ופייצוי.

אישום ראשון

לאור המתואר בחלק הכללי בכתב האישום,ensus נאשם 1 על פאדי ובני משפחתו, אשתו פאדייה, אביו אחמד, אמו כاملיה, אחיו שADI וראשד ונשותיהם עארה ואיימאן, הגרים כולם באותו בניין (להלן: בני משפחת שאער), והאשים במעצרו של בנו עבד ובהגשה כתב אישום נגדו. על רקע זה, החל נאשם 1 במסכת סחיטת כספים מפאדי ובני משפחת שאער והכל כמפורט להלן.

בסמוך לאחר הגשת כתב האישום, החל נאשם 1, במספר מועדים, לצעוק ולאיים בכוונה להפחיד את בני משפחת שאער וביחוד על פאדי ואחמד, כי אם יורשע בנו עבד ירה באחמד ובילידו. בהמשך לכך ועל רקע המתואר לעיל, דרש נאשם 1 מבני משפחת שאער תשלום של 500,000 ₪ בגין כך שהמצלמות נתפסו על ידי המשטרה וכן לצורך מימון הגנתו המשפטית של בנו עבד, תוך שאים על פאדי בכוונה להפחיתו כי אם לא יעשה כן, ירצח אותו. כמו כן, אינם נאשם

1 במספר מועדים על בני משפחת שאער כי יפגע בהם ודרש כי נשות משפחת שאער יצאו מבית המשפחה משום שבכונתו לפוצץ או לשורף את בית המשפחה. בשלב מסוים נאשם 1 אף AGAIN כי אם לא יעוזב את ביתו, ישורף את הבית. בשל איומו, ברוח פאדי מbijto ולן אצל קרוביו משפחתו במשר כחודש.

לבסוף, לאחר משא ומתן בין פאדי ובין הנאשם 1, הסכימים נאשם 1 להוריד את סכום הכספי אותו דרש מבני משפחת שאער ל-250,000 ₪ (להלן: כספי הסחיטה). לאור איומו המתמשך של נאשם 1 ומהשש כי נאשם 1 או מי מטעמו יפגע בהם, העבירו פאדי ומפחתו לנאשם 1 את כספי הסחיטה כך שעד סוף חודש ספטמבר 2019 העבירו לידי של נאשם 1 סך של 100,000 ₪ בمزומנים ובמהלך 15 החודשים הבאים, בתקופה שבין חודש אוקטובר 2019 לחודש ינואר 2021 (מלבד תשלום חדשמאי 2020), העבירו פאדי, רשאך ושאדי סך של 10,000 ₪ במזומנים מדי חדש בחודשו לידי של נאשם 1. סך כספי הסחיטה שהועברו מבני משפחת שאער לידי של נאשם 1 עמד בסוף חודש ינואר 2021 על 250,000 ₪.

כמתואר בחלק הכללי לכתב האישום, הורשע בנו של נאשם 1 ונגזר עליו בין היתר, עונש של מאסר עולם. לאור זאת, חזר נאשם 1 להאשים את בני משפחת שאער כי בגללם הוטל על בנו מאסר עולם וכן אין עונש של בני משפחת שאער ובפרט על פאדי כי יהרוג אותו אם לא יעוזב את הבית. לאור חששו מנאשם 1, עזב פאדי את ביתו למשך שבועיים. לאחר מכן שוחח נאשם 1 עם פאדי ודרש ממנו, על רקע המתואר לעיל ולאור העונש שנגזר על בנו, להעביר לידי סכום נוספת של 50,000 ₪ וכן לשלם עבור הקנטינה בבית הסוהר של בנו. לאחר משא ומתן בין פאדי לנאשם 1 הסכימים האחרונים להפחית את סכום הסחיטה הנוסף ל-30,000 ₪ שבו אמרו לחיות משלימים לו בתשלומים חדשים של 5,000 ₪, החל מחודש מרץ 2021.

במעשיו אלה איים הנאשם 1 על בני משפחת שאער בפגיעה שלא כדין בגופם וברכושם, הכל כדי להניע אותם לשלם לו 500,000 ₪. עקב מעשיו של נאשם 1 ודרישותיו, העבירו בני משפחת שאער 250,000 ₪ לידי.

אישום שני

נאשמים 1 ו-2 הינם חברים מזה כ-15 שנים. בין נאשם 2 לנאשם 3 הייתה היכרות מוקדמת בעבר למתחא באישום זה.

ביום 3.3.2021, רכש נאשם 3 עבור נאשם 2, מאחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה, אקדח מסוג "וולטר" (להלן: האקדח), וזאת תמורת סכום של 19,000 ₪, אותו העביר נאשם 2 לנאשם 3 כדי שזה ישלם באמצעות עבור האקדח. במועד שאינו ידוע למאשימה, עבר ליום 10.3.2021, העביר נאשם 3 את האקדח לידי נאשם 2.

על רקע המתואר בחלק הכללי ובאישור הראשון לכתב האישום, גמלה בלביו של נאשם 1 החלטה לפגוע בפאדי ולגרום לו לחייב חמורה. לצורךימוש החלטתו, פנה נאשם 1 לנאשם 2 ובקש ממנו כי בתמורה לתשלום כספי, יפגע בפאדי באופן שיגרום לו חבלה חמורה באמצעות ירי לעברו (להלן: הפגיעה בפאדי).

לצורך מימוש הפגיעה בפדי, ניסה נאש 2 לגייס אנשים שונים אשר יבצעו בפועל את הפגיעה במקומו, אולם לא הצליח בכך. כמו כן ניסה להשיג אנשים שונים לוחיות זהויות של רכבים שונים על מנת להקשות על זהויות הרכב עמו יבצע את הפגיעה בפדי. למרות הצלחת להשיג לוחיות זהויות כאמור, הגיע נאש 2 או מי מטעמו לעיר עופולה בליל יום 9.3.2021 ווגנב מרכב סיטרואן ברלינגו, בעל ל.ג. 9978539 אשר חנה בעיר, את לוחית הזהויות הקדמית שלו (להלן: לוחית הזהויות של הברלינג'ו). בנוסף אסף נאש 2 מידע מסלול נסיעתו של פדי בוקר, וכן נאש 1 הציג בפניו תמונה של פדי, על מנת שיוכל לזהותו בעת הפגיעה.

ביום 10.3.2021 סמוך לשעה 05:30 יצא נאש 2 ואדם נוסף, שזהותו אינה ידועה למאשימה, מאום אל פאחים לכיוון העיר נצרת ברכב מזדה בעל ל.ג. 7883568 (להלן: המזדה), לצורך ביצוע הפגיעה בפדי. השניהם נשאו עימם את האקדח כאשר בתוכו מחסנית עם 4 כדורים לכל הפחות. בנקודה מסוימת בדרך, החלפו נאש 2 והאחר את לוחית הזהויות הקדמית של רכב המזדה ושמו במקומה את לוחית הזהויות של הברלינג'ו שנגנבה מספר שעות קודם לכן, וכל זאת על מנת להקשות על זהויות של רכב המזדה.

עם הגיעם לעיר נצרת, חנו השנאים בצד הדרך עם רכב המזדה, בסמוך למסלול נסיעתו הקבוע של פדי ומティינו שרכביו יחולף על פניהם. סמוך לשעה 07:15 החל עלי פני המזדה רכביו של פדי מסוג מיצובייש (להלן: המיצובייש), כשניהם יושב בצד אחד של רכב המזדה החל נושא אחרים.

כמדי יום עצרו מילחם ופדי מוחץ למאפייה שברחוב בילאל בעיר על מנת לקנות אוכל במקום. שלא כהרגלים, פדי הוא זה שיריד לקנות ומילחם נשאר ברכב. עם ירידתו של פדי מן הרכב, נצמד רכב המזדה לצד השמאלי של המיצובייש ועצר כשהוא במרחק של כמטר משמאלו. או אז הוצאה הנושא שישב במושב ליד נהג רכב המזדה (להלן: הנושא), את האקדח מהחלון וליחס על הבדיקה במטרה לירות לעבר גוףו של מילחם, אותו חשב בטעות לפדי, אולם למרבה המזל, עקב תקלה באקדח לא נורו כדורים. חרף זאת, המשיר הנושא להוציאו לוחץ על הבדיקה במטרה לירות לעבר מילחם והמיצובייש שוב ושוב תוך שהוא מנסה להתגבר על התקלה באקדח. לאחר שלא צלחו לבצע ירי מספר פעמים, ברחו נאש 2 והאחר ברכב המזדה מהמקום. כעבור חצי שעה, על מנת להקשות על גilioו, הריכבו נאש 2 והאחר בחזרה את לוחית הזהויות של המזדה.

לאחר ניסיון הפגיעה, יצר נאש 2 קשר עם נאש 3 והליא בפניו כי האקדח היה תקלול וכי נאש 3 "עשה לו בשות" בacr שטיפק לו אקדח זהה. בתגובה לכך, נאש 3 ביקש מהנאש 2 להגיע אליו עם האקדח ואמר שיפעל לתקנו. כעבור זמן מה, מסר נאש 2 לנאש 3 את האקדח על מנת שהוא יתקן. נאש 3 פנה למספר אנשים בעלי כלים וידע בבקשה לתקן את האקדח ולבסוף אחד מהמעטים, שזהותו אינה ידועה למאשימה, תיקן את האקדח והחזירו לחזקתו של נאש 3. נאש 3 עדכן את נאש 2 כי האקדח תוקן והשניים קבעו כי נאש 3 ימסור לנאש 2 את האקדח בחזרה, יחד עם שלושה כדורים תואמים לנשק (להלן: הcadors), וזאת לביקשת נאש 2.

סמוך לשעה 21:45 הגיע נאש 3 לנוקודת מפגש באום אל פאחים ומסר לנאש 2 את האקדח והcadors. נאש 2 נטל לידי את האקדח והcadors והסlik את האקדח מתחת למושב הנושא ליד נהג הרכב המזדה ואת הcadors הנית בשקע הקים בדלת הסמוכה למושב. בהמשך לכך, נאש 2 נהג במזדה כשבועו ברכב אדם נוסף ובסמוך לשעה 22:05

נעקרו בכביש 65 על ידי בלשי משטרת ישראל.

טייעוני המאשימה לעונש

4. בטיעוניה לעונש הפנטה המאשימה לחומרת האירוע מושא כתב האישום, בגין נדרשת לשיטתה "אמירה מכוננת" אשר "תודהד גם מעבר לגבולותיו". לעניין זה הפנטה המאשימה לצורך במיגור האלים המשתולת בגורם הערבי, כמו גם לשעת החירום בה מצויה המדינה בכל הנוגע לעבירות המתבצעות תוך שימוש בנשק חם, תוך סיכון חיים של חפים מפשע.

5. המאשימה עמדה על הערכים החברתיים המוגנים בעבירות בהן הורשו הנאים, כאשר במשוער פגע הנאשם 1 בביטחון הציבור, שלמות הגוף, הנפש וקנינם של פאדי ובני משפחת שאער, בטעונו ונפשו של מילחם וביכולת להגיא לחקירה האמת בחקירות המשטרה וההלים בבית המשפט. אשר לנאים 3-2, מעשייהם פגעו, כך לעמדת המאשימה, בערכים המוגנים של בוחן הציבור ושלמות הגוף והנפש של פאדי ומילחם. לעומת זאת, עצמת הפגיעה בערכים אלו הייתה בעוצמה גבוהה וחריגה.

6. המאשימה הפנטה לעובדה כי הרקע לביצוע העבירות על-ידי הנאשם 1 הינו רצונו לפגוע בפאדי, אשר כל חטא הוא שמלמות ביתו סייעו למשטרה בפיונו מקרה רצח. לעמדת המאשימה מדובר בסביבות חמורות ביותר, המהוות פגעה בשלטון החוק וביכולת להגיא לחקירה האמת. המאשימה הוסיפה כי הנאשם 1 הינו הרוח החיה העומדת אחורי האירועים מושא כתב האישום, אשר הוא בעל המנע לפגוע בפאדי, הוא האדם שסחט אותו בפועל והוא אשר שכר ושילם לנאים 2 עבור הפגיעה בפאדי.

אשר למסכת הסחיטה שביצע הנאשם 1, הרי שלעמדת המאשימה היא אלימה וחлага בעוצמתה, כאשר הנאשם 1 התנצל לפאדי ולבני משפחת שאער, איים עליהם איוםים קשים, מוחשיים וمتמשכים ברצח ובפיצוץ בitem, דרש מהם לשלם לו סכום עתק של 500,000 ₪, ולבסוף "נעתר" לתחנוונו של פאדי והסכים לתשלום דמי סחיטה של 250,000 ₪, אותן שילמו בני משפחת שאער מדי חדש במשך שנה, כאשר כל העת אימויו של הנאשם 1 לא פוסקים. יתרה מכך, גם לאחר שהועבר לנאים 1 מלא סכום הסחיטה, לא בא תאבונו על סיפוקו והוא הוסיף לאיים על בני משפחת שאער, תוך שהוא דורש סכום נוסף נוסף של עשרות אלפי שקלים.

המאשימה הוסיפה וטענה כי חרף סכום העתק שהועבר אליו וכדרך לקדם את קבלת התשלום הנוסף, שכר הנאשם 1 את שירותו של הנאשם 2 והוא לו לפגוע בפאדי באמצעות נשק חם, مثل היו חיו של האחון שווים כקליטת השום. לעניין זה הפנטה המאשימה לסייע 343 לחוק העונשין, הקובע כי עונשו של משדל יהא זהה לעונשו של המבצע העיקרי. עוד הוסיפה המאשימה כי גם שהנאום 2 ביצע, מבצע עיקרי, עבירה חמורה יותר הכוללת יסוד נפשי של כוונה לחייב חמורה בכוונה חמירה (לעומת שידול לחבלה חמורה בסביבות חמירות שביצע הנאשם 1), הרי שלא יכול להיות חולק כי הנאשם 1 הוא הרוח החיה, המכוון והמשלם, אשר בלבדיו לא הייתה מתרכחת העבירה מושא האישום השני בכתב האישום.

לעמדת המאשימה, חלקו של הנאשם 1 בכתב האישום מלמד על מסכת הכללת סחיטה קשה כלפי 8 קורבנות שונים, בסכומים גבוהים ועל רקע מחמיר ביותר, במסגרתו יצר הנאשם משווה ולפיה מי שיסיע לרשויות אכיפת החוק, עתיד להיוון מאויים קשות, להיסחט, לשלם סכומי עתק ואף להיחבל חבלה חמורה מנשך חם.

7. אשר לנسبות הקשורות בביצוע העבירה בעניינו של הנאשם 2, טענה המאשימה כי זה שימש שכיר חרב באירוע מושא האישום השני בכתב האישום, כאשר לא הייתה לו כל היכרות או סכוסר עם פאדי, והוא פעל לפגוע בו עברו בצע כסף, באמצעות נשך חם, כאשר רק מעצור באקדה מנע פגיעה חמורה בגופו של מילחם.

לעמדת המאשימה, התכוון המקודם שקדם לאירוע מצד הנאשם 2 הוא חרג וקיומו לחומרה, כאשר הפעיל תכנית עברייןית מפורטת שהחילה ברכישת האקדה באמצעות הנאשם 3, והמשכה בפניה לאנשים שונים בהצעה לביצוע הירוי בפאדי, גיס אדם כלשהו שעוזה עד ידועה עד עצם היום זהה, איסוף מידע מקרים על מסלול נסיעתו של פאדי, קבלת תמורה שלו לצורכי זיהוי מה הנאשם 1 וגבירת לוחית זיהוי מרכיב תמים על מנת לנסות ולהסתיר את עקבותיו. לשיטת המאשימה המדובר בתנהלות עברייןית מתוכננת ומתחכמת, השומרה למי שורשו נטוים עמוק בעולם הפשע.

לטענת המאשימה, ניסיון הירוי שבוצע כלפי מילחם, כאשר היורה כיוון את האקדה לגופו וניסה לירות בו, שוב ושוב, מטווח של מטר אחד, הוא ברף הגובה ביותר שניתן להעלות על הדעת ונמצא כפסע מעבירת ניסיון רצח. המאשימה הוסיפה כי העובדה שבסופו של יום מילחם לא נפגע, עקב תקלת באקדה, הינה תוצאה של מזל בלבד ואין בה ללמד דבר על כוונת הנאשם 2 (כמו גם הנאשם 1). לעניין זה טענה המאשימה כי אחוריות הנאשם 2 לאירוע ניסיון הירוי הינה מלאה במסגרת דיני השותפות, באופן בו לא ניתן להפחית מחומרת מעשייו משלא הוכח כי הוא היורה. המאשימה הוסיפה וטענה כי כתב האישום מלמד בבירור כי הנאשם 2 היה הדמות הדומיננטית בהוצאה התכנית העברייןית אל הפועל, כך שאין כל נפקא מינה אם הוא לחץ על הבדיקה או שותפו.

8. בכל הנוגע לנسبות הקשורות בביצוע העבירה בעניינו של הנאשם 3, טענה המאשימה כי הוא זה ששימש צינור להעברת האקדה הבלתי חוקי לידי הנאשם 2, בו השתמש האחרון בניסיון הפגעה בפאדי, ובמהמשך אף תיקן עבورو את האקדה והשיב לו אותו עם כדורים, גם כשהבין היטב מהו הצורך של הנאשם 2. לעמדת המאשימה, הדבר מלמד על במידה הרבה בה נתוע הנאשם 3 בעולם העברייןini.

9. אשר לנזק שנגרם כתוצאה ממיעשייהם של הנאשםים, הפניה המאשימה למסקורי נפגע העבירה שהוגשו בעניינו של פאדי, אשר מתראים את הפגעה הנפשית העמוקה שנגרמה לו ומלווה אותו בכל תחומי חייו. המאשימה הוסיפה וטענה כי גם שבעניינו של מילחם לא הוגש מסקורי נפגע עבירה, מאחר ולא רצה לשחק פעולה עם הרשות, ניתן לשער בכך כי נגרם לו נזק נפשי ממשי, לאחר שראה את קנה האקדה מול פניו וניצל בנס מפגעה חמורה. המאשימה אף הפנה לנזק שנגרם ליתר בני משפחת שאער, עת חוו איוםים קשים וממושכים מצד הנאשם 1, בגין נאלצו כאמור לשלם לו כספים מכיסם.

10. בכל הנוגע למדיניות הענישה הנהוגה, ציינה המאשימה כי לא איתרה בפסקה מקרה דומה למקורה דנו, על

נסיבותיו הייחודיות לחומרה. בהתאם, הפניה המאשימה לפסקי דין העוסקים בעבירות חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בעבירות בנשך וUBEIROT SCHITAH BA'IOIMIM, המלמדים לטעמה על מדיניות הענישה.

לטענת המאשימה, לצד עונשי המאסר יש להטיל במקרה דין על הנאים גם עונשה כלכלית, וזאת מקום בו מדובר בעבירות שבוצעו בעיקרן על רקע בצע כסף. לעניין זה הפניה בין היתר לסעיף 63(א) ו-(ב) לחוק העונשין, המצביע אמת מידה ממנה יש לגזר את שווי הכנס.

11. בהתאם לעיל, סבירה המאשימה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין הינו:

לנאמן 1 - בין 11 ל- 17 שנות מאסר בפועל. נוכחות השבת כספי הסחיטה והפיצו המוסכם במסגרת הסדר הטיעון, על סך 000 150, לא עתרה המאשימה להטלת קנס על נאמן 1.

לנאמן 2 - בין 9 ל- 14 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי לתקופה המקסימלית, הפעלת התנאי התליי ועומד כנגדו באופן מצטבר, קנס כבד שהיה בו להרטיע ולהוות גמול עונשי וכן פיצוי לפאדי.

לנאמן 3 - בין 5.5 ל- 9 שנות מאסר בפועל וכן קנס ופיצוי.

12. ביחס לנסיבות שאין קשרו לביצוע העבירה, בעניינו של נאמן 1, הפניה המאשימה לעברו הפלילי, הכולל 6 הרשעות קודמות בעבירות שונות הכוללות עבירות סמיים, תקיפה והפרעה לשוטר, איומים ועוד, בגין ריצה מסחר מאסרים. מנגד, צינה המאשימה לכך הזכות כי הנאמן 1 לוקח אחריות על מעשיו, השיב את כספי הסחיטה וחסר בזמן שיפוטי. מכל האמור, בבקשת צינה המאשימה למקם את נאמן 1 במרכז מתחם העונש ההולם.

בעניינו של נאמן 2 הפניה המאשימה לעברו הפלילי, הכולל 8 הרשעות קודמות בעבירות שונות הכוללות שוד ממוץ, אלימות, מרמה, איומים ועוד, בגין ריצה 6 מאסרים, כאשר מהאחרון שבהם השוחרר רק בשנת 2020. עוד צינה המאשימה כי כנגד נאמן זה תליי ועומד מאסר על תנאי בן שנה, אשר לא הרטיע אותו מלבצע את המעשימים בהם הורשע. לכך הזכות צינה המאשימה כי נאמן 2 הודה בעבירות, לוקח אחריות על מעשיו וחסר זמן שיפוטי. מכל האמור, בבקשת צינה המאשימה למקם את נאמן 2 בשליש העליון של מתחם העונש ההולם.

בעניינו של נאמן 3 הפניה המאשימה לעברו הפלילי, הכולל הרשעה בעבירות נשך שונות, בגין ריצה מאסר בן 3 שנים. לכך הזכות צינה המאשימה כי נאמן 3 הודה בעבירות, לוקח אחריות על מעשיו וחסר בזמן שיפוטי. מכל האמור, בבקשת צינה המאשימה למקם את נאמן 3 במרכז מתחם העונש ההולם.

טייעוני הנאים לעונש

13 בא-כוח הנאשם 1 הפנו במסגרת טיעוניהם לתקן המשמעותי שנעשה בכתב האישום, המלמד כי עסוקין בתיק סחיטה באוימים, אשר התפתח והתרחב לעבירה של חבלה חמורה. בנסיבות אלו, טענו כי עבירת השידול בה הורשע הנאשם 1 מהויה חלק ממסכת הסחיטה ולא מעבר לכך.

באי-כוח הנאשם 1, אישרו את הפגיעה בערכיים המוגנים של שמירה על הסדר הציבורי ועל בטחון הציבור, אולם טענו כי אלו אינם בדרגת החומרה הגבוהה ביותר. באשר לנسبות הקשורות לביצוע העבירה הדגשו כי העבירה לא נעשתה מתוך ניסיון לשבש את תיק הרצח או למנוע עדות וכי בסופו של יום הושבו כל כספי הסחיטה.

אשר למידניות הענישה, טענו בא-כוח הנאשם 1 כי אין בסיס למתחם אליו עטרה המאשימה, אשר לטענתם חורג מכל פרופורציה, תוך שהפנו לאסופה פסקין דין המלמדים לטעם על מתחם עונש הולם נמוך בהרבה. יודגש כי בסופו של יום לא עתרו בא-כוח הנאשם 1 לקביעת מתחם ספציפי והשאירו את העניין לשיקול דעת בית המשפט.

בכל הנוגע לנسبות שאין קשורות לביצוע העבירה, הפנו בא-כוח הנאשם 1 לנسبות חייו של הנאשם 1, כאשר היו בו 56, נשוי ואב לארבעה ילדים. כן הפנו לעובדה שעבורי הפלילי ישן, כאשר העבירה האחורה שביצע היא מאשנת 2003 ועבירת האלימות האחורה משנת 1986. הוסיף והפנו לעובדה שהנאשם 1 הודה בכתב האישום המתוקן, لكن אחריות על מעשיו, יתר את עדותו של פאדי והשיב כאמור את כל כספי הסחיטה. לבסוף, מבלי להקל מחומרת העבירות, הפנו "לטריגר" שהוביל לביצוען, כאשר בנו של הנאשם 1 נעצר, נשפט ונשלח למאסר עולם, דבר אשר השפיע קשות על הנאשם 1.

14. בא-כוח הנאשם 2 אישר אף הוא את הפגיעה בערכיים המוגנים אליהם הפניה המאשימה. עם זאת טען כי אין קשר בין עניינו של הנאשם 2 ובין המסכת הפורטת באישום הראשון, כאשר הנאשם 2 כלל לא קשור אליה ואף לא נתען או הוכח כי היה מודע לדברים.

בכל הנוגע לנسبות הקשורות לביצוע העבירה, ביקש בא-כוח הנאשם 2 להציג כי בסופו של يوم לא נגרמה כל פגעה בפועל לפאדי או מילחם כתוצאה ממשעי של הנאשם 2, כאשר מבחינה עובדתית המדבר בניסיון בלבד, דבר המהווה נסיבה מקרים. הוסיף והפנה לכך שמדוברות כתב האישום, לא ניתן לקבוע האם הנאשם 2 או לאחר הם שביצעו את ניסיון הירוי בפועל.

בא-כוח הנאשם 2 התנגד אף הוא למתחם הענישה אליו עטרה המאשימה, תוך שהתייחס לפסקין הדין אליהם הפניה וטען כי אלו עוסקים במקרים חמורים יותר. מנגד, הגיע בא-כוח הנאשם 2 פסיקה ענפה מטעמו, הקрова לטענתו לנسبות המקרה דנן, בה נקבעו מתחמי ענישה נמוכים בהרבה.

לאור כל האמור סבר בא-כוח הנאשם 2 כי מתחם העונש ההולם בעניינו נع בין 7-4 שנות מאסר בפועל.

בכל הנוגע לנسبות שאין קשורות לביצוע העבירה, הפנה בא-כח הנאשם 2 להיווטו אדם צער, אב לחמשה ילדים קטינים, אשר מאז מעצרו מנסה לשנות את חייו ואף החל בהליך טיפול במסגרת בית הכלא.

לאור המפורט, ביקש בא-כח הנאשם 2 למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש הוהלם לו עטרה. כן ביקש כי עונש המאסר על תנאי נגד הנאשם 2, יופעל בחופף לעונש שיטול עליו.

15. בא-כח הנאשם 3, אישר אף הוא את הפגיעה בערכיהם המוגנים אליהם הפנטה המאשימה. עם זאת טען כי עניינו של הנאשם 3 שונה מהותית מענייניו של שני הנאים האחרים, כאשר לא היה לו חלק בפעולות העברינית כנגד פאד', כפי שהיא מפורטת באישום השני, ולא טוען או הוכיח שבכלל ידע עליה.

באשר לנسبות הקשורות לביצוע העבירה נטען כי כל חלקו של הנאשם 3 מסתכם בביצוע עסקת הנشك, כאשר לטענת בא-כח הנאשם 3 עבירות ההחזקת והנשיאה של האקדח נגזרות מעבירה זו ו- "גבלוות" בה. עוד הדגיש כי מעובדות כתוב האישום עולה כי הנאשם 3 רק שימש כמתווך בעסקת הנشك, כאשר הלכה למעשה קisher בין שני אנשים ולא הרוח כל רוח כספי אישי מעסקת הנشك.

בא-כח הנאשם 3 הוסיף וטען כי העובדה שהאקדח היה תקול, מלמדת כי אין עסקין בנאשם בעל ידע או מיומנות, אשר הוא לא בדק את הנشك ואף לא תיקן אותו בהמשך, כאשר הנאשם 2 השיב לו אותו. מכך ביקש למודד כי הנאשם 3 אינו אדם המעורה בחברה העברינית או בעולם הנشك.

בא-כח הנאשם 3 התיחס להחמרה הנהוגה בתקופה الأخيرة בעבירות נשק, וטען כי זו אינה יכולה למגר את התופעה, דבר אשר אפשרי רק באמצעות שיקום. בהתאם טען כי אין מקום להחמרה בעונשו של הנאשם 3, מקום בו לא תצמץ מכך לשיטתו כל תועלת לחברה.

בא-כח הנאשם 3 הפנה לפסיקה רלוונטי בעבירות נשק, ובהתאם לה טען כי מתחם העונש הוהלם בעניינו של נאשם 3 נع בין 18 ל- 36 חודשים מאסר.

אשר לנسبות שאין קשורות לביצוע העבירה, הפנה לעובדה שהנאשם 3 עוצר עד תום ההליכים למלعلا משנתיים. כן הפנה לנسبות חייו של הנאשם 3, צעיר נורטטיבי בן 29 האחראי על פרנסת משפחתו, אשר הרשעתו היחידה הינה מלפני 10 שנים. בא-כח הנאשם 3 הוסיף והפנה להודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן, לחיסכון בזמן השיפוט, וכן להפנמה ולחדרת השבעה שהביע הנאשם 3 על מעשיו.

לאור המפורט ביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם 3.

דברי הנאים

16. הנאים כולם הבינו צער וחרטה על מעשיהם.

דין והכרעה

17. כאשר מדובר במילוי שהורשו בעיריות, נדרש בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד, או במספר אירועים. בפסקה נקבע כי מקום בו עסקין במספר עיריות אשר ביניהן קשר ענייני הדוק ואשר ניתן להשקיף עליהם כמסכת עברית אחת, הרי שאלה ייחסו לאירוע אחד (ראו ע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מדינת ישראל (2014) 29.10.2014, ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דلال (3.9.2015)).

18. בעניינו, ניתן לראות בין העיריות שביצעו כל אחד מהנאים קשר פנימי, ענייני, הדוק ומתרשם, באופן המאפשר להשקיף עליהם כמסכת עברית אחת ובנסיבות אלו, יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכלול מעשי הנאים. ניתן לעניין זה, כי אף הצדדים ביקשו במסגרת טיעוניהם לעונש לקבוע מתחם עונישה אחד לכלול המעשים אותם ביצעו הנאים.

קביעת מתחם העונש הולם

19. לצורך קביעת מתחם העונש הולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העיריות ומידת הפגיעה בו, מדיניות העונישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העיריות.

הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם

20. העריכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעבירות הסחיטה באומותים שביצע הנאשם 1 עניינים שמיירה על אוטונומיה הפרט והרצון החופשי, בתחום הביטחון האישית ובזכות לקניין. עמד על הדברים בית המשפט העליון עת קבע:

"סחיטה באמצעות איום פוגעת באופן ניכר בשלום הציבור, בשגרת חייו ובטחונו. עבירה זו פוגעת במרקם חיים של הנשטים, במישור האישי והכלכלי. המבצע אותה בוחר לעשות לעצמו דין עצמי ופוגע בקנינו וביטחותו של קורבן העבירה" (ע"פ 5769/14 אלרואי נ' מדינת ישראל (20.9.2015)).

ה הנאשם 1 לא הסתפק בסחיטה באומותים של פאדי ובני משפחת שאער, כאשר המשך לכך שידל אחר לחבול בפאדיו חבלה חמורה באמצעות ירי לעברו. העריכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מעבירה זאת הינם ההגנה על גופו, שלומו, שללות רוחו וכבודו של אדם, כמו גם על תחומי הביטחון האישי למרחב הציבור. לעניין החומרה הגלומה בעבירות אלימות מעין זו קבע בית המשפט העליון:

עמוד 10

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

"האלימות הגואה במקומותינו אינה גזירת-גופל ולא כורח המציאות. יש צורך לשנות את המazon. במקום שאזרחים ישראלים תמייני-דרך יראו ויכאו, יחששו לבטחונם, יהיו אלה העבריים האלים - בכוח ובפועל - שאמית הדין טיפול עליהם, והם ירתעו מפני שימוש בנשך קר וחם לשם חיסול חשבונות בעשיית דין עצמית. שינוי המazon - הסבת יראת האנשים התמים לאימת אנשי-המדינה - צריך להעשות גם באכיפה ובעונש קשה" (ע"פ 8641 סעד נ' מדינת ישראל (5.8.2013)).

לנוכח הרקע לביצוע העבירות ואופן ביצוען, כפי המפורט בכתב האישום, ברור כי מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים היא ברמה הגבוהה ביותר.

21. אשר לנאים 2, עבירות האלים והנסך שביצעו, אשר בדרך נס לא הסתיימו בפגיעה חמורה בגוף או בנפש, פגעו אף הן בערך הנעלם של קדושת החיים, וכן ביטחונו ושלמות גופו ורכשו של אדם ושל הציבור בכללותו. לעניין זה נקבע:

"רבות נאמר ונכתב על הרעה החולה הפוקדת את מקומותינו ומותירה חלל והרס, היא התופעה של שימוש בנשך חם ברחובות של עיר, גם בשל סכסוכים בעניינים של מה בכר. בית משפט זה חזר והתריע מפני התפשטות התופעה, וקבע באופן ברור כי יש להילחם בה ולמגרה באופן הנחרץ ביותר. דםם של אלו אשר קיפדו את פtileם, בכללם עוביי אורח תמים, זעיר מן האדמה" (ע"פ 32/14 עמאש נ' מדינת ישראל (17.9.2015)).

לנוכח מאפייני העבירות ובשים לב לאופן ביצוען, אף בעניינו של הנאים 2 עולה כי הפגיעה בערכיהם המוגנים היא ברמה הגבוהה ביותר.

22. אשר לנאים 3, עבירות הנשך שביצעו פגעו בערכים מוגנים שעוניים שמירה על הגוף והחיים והגנה על שלום הציבור וביטחונו האישי. זאת בשל הפוטנציאלי הקטלני הטמון בהחזקת נשך בלתי חוקי, אשר זמיןותו אף מעודדת את השימוש בו. לעניין זה כבר נקבע:

"על חומרתן הרבה של עבירות הנשך עמד בית משפט זה פעמיים אחר פעמיים. עבירות אלו הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה" בחברה הישראלית (ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח, פסקה 16 [פורסם בנוו] (5.11.2019)). הן מסכנתות את שלום הציבור, גם בהיותן "קרקע פוריה" לביצוע עבירות אחרות - החל מעבירות אינסידר וכלה בעבירות המתה, ובשל יכולתן לגרום לפגיעה בגוף ובנפש" (ע"פ 2165/23 מדינת ישראל נ' בלאל (4.5.2023)).

אף בעניינו של נאים 3 מלמדות עובדות כתב האישום כי מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים הינה גבוהה.

23. הנאשם 1 סחט את בני משפחת שאער באמצעות איום קשים ומתחסמים לפגיעה בגופם ורכושם, כולל איום ברצח ובפיזוץ ביתם. מסכת הסחיטה באיזומים נמשכה מספר שנים, במהלךם הגיעו בני משפחת שאער להעbir לנאשם 1 מדי חדש כספים, אשר הצברו לסכום גובה של 250,000 ₪. גם לאחר העברת כספי הסחיטה המוסכמים הוסיף הנאשם לאיים על בני משפחת שאער תוך שהוא דורש כי יעבירו לו כספים נוספים, ובהמשך, אף פנה לנאשם 2 ובקש ממנו לפגוע בפاضי באמצעות ירי לעברו, עבור תשלום כספי.

חווארה יתרה עולה נוכח הרקע לביצוע העבירות מצד הנאשם 1, אשר בחר ללחוט באיזומים קשים את בני משפחת שאער ובהמשך שידל את נאשם 2 לפגוע בפاضי באמצעות ירי, אך בשל העובדה שסרטוני מצלמות האבטחה בביתם סייעו בפיענוח מקרה רצח בו היה מערב בנו, והם, כאזרחים נורמטיביים ושומרי חוק, שיתפו פעולה עם רשות החוק ולא העלימו את תוכנם.

מעיון בכתב האישום עולה בבירור כי הנאשם 1 היה הרוח החיה מאחורי האירועים המפורטים בכתב האישום, כאשר הוא לבודו סחט באיזומים את בני משפחת שאער ובהמשך פנה מיזמתו לנאשם 2, ביקש ממנו לפגוע בפاضי עבור תשלום כספי ואף העביר לו מידע לצורך מימוש הפגיעה.

24. אשר לנאשם 2, הרי שהוא פעל כ"שכיר חרבי" במלוא מובן המילה, כאשר הסכים לפגוע בפاضי, אותו כלל לא הכיר, ולגרום לו לחבלה חמורה באמצעות ירי, עבור בצע כסף. הנאשם 2 פעל כאמור למימוש הפגיעה בפاضי, אשר רק בדרך נס נוכח תקלת באקדח, לא הסתיימה בפגיעה קשה.

מיד החומרה עולה נוכח התכנון המוקדם שקדם לניסיון הפגיעה בפاضי, כאשר הנאשם 2 דאג לרכוש את האקדח דר הנאשם 3, ניסה לגיס אנשים שונים לבצע את הפגיעה בפועל ולבסוף הצליח לגיס אדם אחר שזהותו לא ידועה עד ליום זה, אסף מידע מתקדים על פاضי ועל המסלול בו הוא נוהג לנסוע ופעל להקשות על זיהוי הרכב בו עשו הוא והאחר שימוש, באמצעות גנבת לוחיות זיהוי מרכיב תמיים. מדובר אם כן בהתנהלות עברייןית מתוחכמת ומתוכננת, המעידת בצדה על אדם המעורבה בעולם הפשע.

אף ניסיון היו שבוצע לעבר מילחם (אשר זוהה בטעות כפاضי) מציו ברף החומרה הגבוהה ביותר, כאשר הנאשם 2 והאחר עצרו במרחך של מטר מהרכב בו נסעו פاضי ומילחם, אז הזיא הנושא את האקדח מהחalon, ניסה לירוט לעבר מילחם והמשיך ללחוץ על ההדק שוב ושוב, בניסיון להתגבר על התקלה באקדח. רק בכך לא נגרמה התוצאה לה "יחל הנאשם 2, בין אם הנפגע היה פاضי ובין אם היה מילחם, וזאת בשל התקלה באקדח.

אכן, כתב האישום אינו מפרט האם הנאשם 2 הוא "הנוסע" אשר לחץ על הדק האקדח או שמא היה זה الآخر, אולם בכך אין להוות נסיבה מקרינה, מקום בו לנאשם 2 אחראיות מלאה מכוח דיני השותפות. לעניין זה כבר נקבע:

"הדין רואה את המבצעים בנסיבות כשותפים ראשיים ביצוע עבירה. שותפים המשמשים כגוף אחד לשם ביצוע המשימה העבריתנית המשותפת ומஹום חלק מהמעגל הפנימי של ביצועה. "כל אחד מהם נוטל חלק ביצוע העיקרי של העבירה. תרומתו של כל אחד מהמבצעים בנסיבות היא 'פנימית'. כל אחד מהם הוא חלק מהמשימה העבריתנית עצמה" (ע"פ 4389/93 מרדכי נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(3) 239, 250 (1996) (להלן: עניין מרדכי)). מכאן, כי לא נדרש שכל מבצע יבוצע בעצמו את כל רכיבי היסוד העובדתי של העבירה. ואולם, על מנת שתוטל על המבצעים בנסיבות אחוריות פלילית משותפת, יש להוכיח כי מתקיים בהם מודעות לעובדה כי הם פועלים בנסיבות וכי לכל אחד מהם התגבש היסוד הנפשי של העבירה אותה הם מבצעים" (ע"פ 10/3834 והבה נ' מדינת ישראל (6.3.2013)).

כעולה מכתב האישום, הנאשם 2 היה הדמות הדומיננטית בתכנון ובביצוע אירוע ניסיון הירי בפדי אל הפועל, ובנסיבות אלו, אין משקל ממש לשאלת האם הוא או שמא אחר לחץ על הבדיקה.

לבסוף, אף מעשו של הנאשם 2 לאחר ניסיון הפגיעה בפדי מஹום נסיבה מחמירה, כאשר לאחר שנמלט מהזירה ופעל במטרה לטעטש את עקבותיו, שב ופנה הנאשם 2 לנאם 3 בבקשתו כי זה יתקן עבورو את האקדח וישיב לו אותו עם שלושה כדורים توأمנים לנשק. הנאשם 3 فعل במצבו הנוכחי, דאג לתקן האקדח והשיב אותו לנאם 2, כאשר רק מעטו של הנאשם 2 בהמשך, כשהאקדח בחזקתו, מנעה שימוש פוטנציאלי נוספת בו.

25. אשר לנאם 3, הוא הגורם שאיפשר את ניסיון הירי שבוצע כלפי פדי ומילחים, עת רכש את האקדח עבור הנאשם 2 תשלום תשלום בסך 19,000 ₪. יתרה מכך, לאחר ששמע מההנאם 2 כי האקדח תקין, אף فعل על מנת לתקן ולהשיבו לנאם 2 יחד עם כדורים توאמים, דבר מהוועה נסיבה מחמירה.

26. בכל הנוגע לנזק שנגרם כתוצאה מעשייהם של הנאים, הוגשו מספר תסקרים נפגע עבירה בעניינו של פדי, מהם עולה תמונה נזק ממשית. מטעמים של צנעת הפרט לא מצאתי להרחב בעניין זה, ודוי אם אפנה לשורה התחתונה של התסקרים, לפיה הסחיטה שהופעלה נגדו ובהמשך הניסיון לפגיעה בו, קטעו את שגרת ומסלול חייו שבנה עד אז, וגרמו להידדרות דרסטיבית במצבו הרגשי, בתחותה ביטחון ומוגנות וגרמו לנזקים ברמה התפקודית, הכלכלית והיבן אישית. עוד עולה מהتفسיר כי על אף המסר ממפתחת הנאשם 1 כי היא מעוניינת בשלום, מתקשה פדי לחתת בכר אמון והוא חש כי נבדק והופקר על ידי המערכת. בשים לב לדברים אלו, סקרה עורכת התסקיר כי יש חשיבות להטיל על הנאים פיצוי כספי כלפי פדי, חלק מהכרה בפגיעה בו ובהשלכות הפגיעה על חייו, ועל מות לאפשר לו להיעזר בפנייה לטיפול ושיקום, בדרך שיבחר.

בעניינו של מילחים, אומנם לא הוגש תסקיר נפגע עבירה, אולם ניתן לשער כי אדם תמים, אשר מחמת טעות מצא עצמו מול לוע אקדח וرك בנס, נוכח תקלה, לא נגרמה לו פגיעה קשה, יסבול אף הוא מנזק אשר ישפיע על מסלול חייו. בשים לב לנסיבות כתוב האישום, ניתן לשער כי תמונה הנזק אף בעניינו של מילחים חמורה בהחלה.

לבסוף, יש להפנות לנזק שנגרם לבני משפחת שאער בצללותם, כאשר בני המשפחה כולן נסחו על ידי הנאשם 1, והיו מטרה להתנצלותם ולאiomיו הקשים.

מדייניות הענישה הנוגגת

27. כפי שציינה המאשימה, קיים קושי לאתר פסיקה המתארת נסיבות דומות לעניינו. בהתאם, תיבחן מדיניות הענישה הנוגגת בעבירות האינדיו-ידואליות בהן הורשעו הנאים.

סחיטה באוימים

28. בפסקתו, שב והדגיש בית המשפט העליון את החומרה הגלומה בעבירות הסחיטה באוימים ואת הצורך בענישה חמירה בגין:

"כבר נאמר לגבי עבירות הסחיטה באוימים כי היא מהויה עשיית דין עצמי הפוגעת ביסודות הסדר החברתי, ובמרקם חייהם וביטחונם של הנשחים במישור האישי והכלכלי... משכך, הרשעה בעבירה של סחיטה באוימים מחייבת ענישה חמירה, אשר תעבור מסר ברור לפיו העובר עבירה זו מסתכן בשלילת חירותו לתקופה ארוכה ובאופן אשר יעודד את קורבנות העבירה "לשבור את קשר-השתיקה" (ע"פ 3791/18 לוי נ' מדינת ישראל (2.10.2018)).

29. בע"פ 5769/14 אלרואי נ' מדינת ישראל (20.9.2015) - אליו ה奉תה המאשימה,ណון עניינו של נאשם שהורשע בשני אישומים שונים של עבירות סחיטה באוימים, לאחר שאיים על המטלון הראשון כי היה ולא ישלם לו סך של 200,000 \$, יפרנס בקרבת משפטו ומוסדות החינוך בה לומדים ילדי חומרם המudyים כי בילה במועדוניليلת עם בחורות. בנוסף איים על המטלון השני כי היה ולא ישלם לו סך של 40,000 ₪, מעביר חומרם המלמדים שקיים קשר רומנטי עם בחורה במועדון לילה. הנאשם נעצר זמן קצר לאחר שפנה למטלונים ולא קיבל מהם בפועל כל סכום כספי. בית המשפט המחויז קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18-36 חודשים מסר לכל אחד מהאישומים וגורר על הנאשם, בעל פלילי מכוביד, 54 חודשים מסר בפועל, לצד עונשים נלוויים. בית המשפט העליון מצא להקל מעט בעונשו של הנאשם (בשל שיקולים הקשורים לאחדות ענישה בין הנאשם ומורשע אחר באותה פרשה), והעמיד את עונשו על 48 חודשים מסר בפועל.

30 בת"פ 677-04-21 מדינת ישראל נ' חאג' וחיא (17.5.2022) - אליו ה奉ה הנאשם 1,ណון עניינים של שני נאים שהורשעו בסחיטה באוימים וקשרו קשור לביצוע פשע של עבירות בנסח; כאשר הנאשם 1 אף הורשע בעבירות בנסח (החזקת נשיאה והובלה) ורי מנשך חמ. הנאים, אשר פעלו תחילת לסייע לפלוני לגבות חוב, הורו לחיב ואחיו לשלם את החוב, תוך שהנתן 1 מאים עליהם כי הגיע אליהם ויטפל בהם. בהמשך, הגיעו פלוני והחיב להסדר בדבר גובה החוב ואופן תשלוםונו, אך הבahir הנאשם 2 לפלוני כי התקובל עבורי החוב שיר' כעת לו, תוך שהוא מאים עליו. בהמשך

לכך קשוו שני הנאים קשור לירוט לעבר ביתו של החיב, כאשר הנאשם 1 הגיע לבתו בשעת לילה כשהוא נשוא אקדח טען, וירה 12 כדורים לעבר מתחם בית המגורים. לאחר מכן התקשר הנאשם 2 לחיב והבהיר לו כי זו רק התחלה. בית המשפט המחויזי קבע בעניינו של הנאשם 1 מתחם עונש הולם הנע בין 4 ל- 6 שנות מאסר בפועל, וגזר עליו 54 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים. בעניינו של הנאשם 2 נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 20 ל- 42 חודשים מאסר בפועל, וגזר עליו 24 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים.

שידול לחבלה חמורה בנסיבות חמורות

31. בע"פ 8574/17 סובל נ' מדינת ישראל (12.8.2018),ណון עניינה של נאשנת שהורשה בעבירות של שידול לחבלה בכונה חמורה וסיווע לאחר מעשה, לאחר ששיתלה את בן זוגה לפגוע באחותה התאומה ולגרום לה לחבלה חמורה. לאחר שבן זוגה רצח את אחותה התאומה, פעלת הנאשנת כדי לסייע לו לאחר מעשה כאשר התקשרה למטרתה ומסרה כי אחותה נזכרה על ידי אדם שאינו מכירה. בית המשפט המחויזי קבע בעניינה של הנאשנת מתחם עונש הולם הנע בין 5.5 ל- 10 שנות מאסר וגזר על הנאשנת, צעריה בת 18 בעלת רקע נפשי ולא עבר פלילי, 6 שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים. ערעור הנאשנת על חומרת העונש נדחה.

32. בע"פ 6496/21 ריאן נ' מדינת ישראל (20.12.2021)- אליו הפנה הנאשם 1,ណון, בין היתר, עניינו של הנאשם שהורשע בעבירה של שידול לחבלה חמורה בכונה חמורה, וזאת לאחר ששיתל אחרים להיכנס לעסקי משפחתי עכירה עמה היה מסוכן, להורס אותם ולבצע ירי. בהתאם לכך, ערכו האחרים תצפית ומעקב אחר בני משפחת עכירה, הצביעו בשני אקרים ותחמושת וזיפו את לוחיות רישי של הרכב בו עשו שימוש. בהמשך, כשהבחינו בשניים מבני משפחת עכירה, ירה אחד האחרים ירייה בודדת במטרת להפיחם. לאחר מכן, הבחינו האחרים בין משפחה נוספת או משפחת עכירה, וכך נזק ברכובו, החלו לנסוע אחריו, ובהמשך ירו מספר יריות לעבר רכבו בכונה להטיל בו נכות או מום או לגרום לו לחבלה חמורה. בית המשפט המחויזי קבע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם הנע בין 3 ל- 6 שנות מאסר בפועל, וכן עליו 4 שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה.

33. בע"פ 1655/00 מדינת ישראל נ' מוסא (12.11.2001),ណון עניינו של הנאשם שהורשע בעבירות של שידול לחבלה בכונה חמורה ואייסור הפסקת הרוון, לאחר ששיתל לשולשה אנשים כי יביאו להפסקת הרוונה של המתлонנת בדרך של ביום מעשה שוד. השלושה היזקו את המתлонנת באכזריות, בין השאר בבטנה, כאשר הנאשם נוכח באירוע. עקב התקיפה החמורה, ילדה המתлонנת ولד מת. בית המשפט המחויזי גזר על הנאשם עונש של 10 שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים. בית המשפט העליון הפיקית את העונש ל-8 שנות מאסר וזאת בשל סרטן שהתגלה בגופו של הנאשם לאחר שנכנאל, בגין נכרתו מיתרי הקול שלו. בית המשפט העליון ציין כי לו לא אותה "מכת שמים", היה נוטה דזוקה להחמיר בעונשו של הנאשם.

34. בע"פ 2947/19 מדינת ישראל נ' לטין (3.12.2020) (להלן: עניין לטין),ណון עניינו של הנאשם, וטרינר במקצועו, שהורשע בעבירה של חבלה בכונה חמורה בצוותא, לאחר שפנה לחברו ובקש ממנו לשבור את ידו של המתلون, וטרינר אחר עמו הייתה לו תחרות עסקית. חברו של הנאשם פנה לאחרים אשר הסכימו לבצע את התקיפה עבור סכום מסוים, וכן הביאו את המתلون לזרה נתווה בתואנת שואא, הכו אותו בכל חלק גוף וגרמו לו לחבלות מרבות ושבירים.

בית המשפט המחויזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 12-7 שנות מאסר, וגורר על הנאשם, אשר היה מחוסר עבר פלילי, 7 שנות מאסר בפועל לצד עונשם נלוויים. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה פה אחד ואילו ערעור המאשימה על קולות העונש נדחה ברוב דעתות, כאשר לעוניות שופט המיעוט, ראיו היה להחמיר את עונשו של הנאשם ל- 9 שנות מאסר בפועל.

חבלה בכונה מחייבת

35. בית המשפט העליון עמד לא פעם על החומרה הגלומה בעבירות החבלה בכונה מחייבת ועל הצורך להחמיר בעונישה בגיןה. יפים לעוניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 687/22 טלי נ' מדינת ישראל (19.5.2022):

"הUBEIRA שבה עסקין - גרים חבלה בכונה מחייבת - גוררת אחריה עונש מירבי של עשרים שנות מאסר. כך קבע המחוקק ומילוטיו אין בגדר מיללים ריקות. כפי שכבר הוזמן לי להעיר, עונש מירבי הקבוע בחוק, איננו בא לסמן רק את גבולות העליון של סמכות העונישה הננתונה בידי בתי המשפט. מדובר בעמדתו הערכית של המחוקק ביחס לחומרת העבירה, ועלינו לקיים את דברו."

36. בע"פ 205/2020 לברוב נ' מדינת ישראל (7.6.2020) - אליו הפונה המאשימה, נדון עוניינו של הנאשם אשר שימש כאחד מהתוקפים בעניין לטוין, והורשע עקב כך בעבירות של חבלה בכונה מחייבת, שיבוש מהלכי משפט והשמדת ראייה. כזכור הנאשם פעל לבקשת אחר, לו הייתה תחרות עסקית עם המתلون, והסכים לפגוע במתلون פגעה קשה בתמורה לתשלום כספי. הנאשם ואחרים הביאו את המתلون למקום נטוש בתואנה שווה, שם תקפו אותו, הפלו אותו ארצה, השליכו לעברו אבני, בעטו בראשו ובפניו, והכו אותו בזרועו השמאלית באמצעות אבן גדולה. למתلون נגרמו שברים וחבלות חמורות בפניו וזרעו. בית המשפט המחויזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 12-7 שנות מאסר בפועל, וגורר על הנאשם, בעל עבר פלילי ממשי, עונש כולל של שמונה שנים ועשרה חודשים (תוק הפעלת עונש מאסר מותנה כשלושה חודשים מתוכו ירצו בחופף ואربעה חודשים במצבר לעונש המאסר שהוטל), לצד עונשים נלוויים. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה.

37. בע"פ 1275/22 פלוני נ' מדינת ישראל (30.11.2022), שם נדון עוניינו של הנאשם שהורשע בעבירות של חבלה בכונה מחייבת, חבלה חמורה בנسبות מחייבות ותקיפה הגורמת חבלה ממשית, לאחר שירה מחולן רכבו תוך כדי נסיעה לעבר שני מתلونנים ופגע בהם בריגל ובטן. אחיהם של המתلونנים, אשר הבחין בתרחש, נסע לעבר הרכב והתנגש בו בחזקה. לאחר שהתרחקו מרחק מה, ירד הנאשם מרכבו, המשיך לירוט לכיוון שני המתلونנים, פגע גם באחיהם שחש לעזרתם וגרם לו לחבלה. בית המשפט המחויזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 8 ל- 12 שנות מאסר וגורר על הנאשם 8.5 שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה.

UBEIROT BENASHK

83. בפסקה שניתנה לאחרונה, עמד בית המשפט העליון על מצב החירום בו מציה מדינת ישראל בכל הקשור לעבירות בנשך, אשר מחייב החמרה בענישה המוטלת על המורשעים בהן:

"לעתים נכון להחמיר בענישה בגין סוגים מסוימים של עבירות בשל אופיין, ויש שכן להחמיר בענישה בגין ביצוע עבירות מסוימות הוואיל ובתקופה הרלוונטית הן הופכות לנפוצות וsherattiot יותר, עד כי יש לסוגן כ"מכת מדינה". בעניינו, עבירות הנשך דורשות החמרה בשל שני הנסיבות גם יחד. ממד החומרה שבנה נעה בזיקתו לכלי בעל כוח קטלני. ובראי התקופה - הפגיעה באינטרס הציבורי ובבטחון הפרט דורשת ענישה חממית, מעבר לזו שהייתה נקוטה בעבר." (ע"פ 6383/21 קרייף נ' מדינת ישראל מטענה, מעבר לזו שהייתה נקוטה בעבר). (13.2.202).

39. בע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון (14.2.2021), נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות נשך (רכישה והחזקה), לאחר שבקש לרכוש אקדח, תחמושת לבנות חבלה, מאדם אשר נעצר בדרכו אליו כשהוא נושא עליו את כל הנשך. בית המשפט המחויז גזר על הנאשם 18 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה, תוך שקבע כי גזר הדין שניתן עומד בסתרה למידניות החמרה עם עבריינו הנשך, והעמיד את עונשו של הנאשם על **3 שנות מאסר בפועל**.

40 בע"פ 1944/2020 מדינת ישראל נ' מוחמד אמאра (02.09.2020) דחה בית המשפט העליון ההחלטה ערעור המערער על חומרת העונש והן ערעור המדינה על קולת העונש. המערער, הורשע בעבירות של סחר בנשך שלא כדין; עבירות בנשך, החזקה ונשיאה ונוהגה ללא רישיון נהיגה תקף ולא פוליסטית ביטוח תקפה. במקרה זה, הפעילה משטרת ישראל סוכן משטרתי סמי, שלו ולמערער היכרות קודמת. המערער ייחד עם אדם אחר הציעו לסוכן לרכוש מבחר כלי נשך. בהמשך מסר המערער לסוכן תת מקלע מסוג CZ ומחסנית ריקה תמורת סך של 20,000 ש"ח במזומנים. במעטם המכירה, הציע המערער למכור לסוכן אמצעי לחימה שונים נוספים, ביניהם לבנות חבלה, נפצרים, ורובה סער MP44. תמורת 30,000 ש"ח, ואף הציג לסוכן חפץ שנחזה להיות אקדח תוך רישוי תקף ולא פוליסטית ביטוח תקפה. בית המשפט המחויז הטיל על המערער **6 שנות מאסר בפועל**, עונש כולל ברף העליון של מתחם העונש הולם הנע בין 3 ל- 6, כן הפעיל מאסר על תנאי בן 24 חודשים, מחציתו במצטבר ומהציתו בחופף.

41. בע"פ 4303/22 אבו גאנם נ' מדינת ישראל (6.12.2022), נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירה של הובלה ונשיאה של נשך, לאחר שנטפס כשהוא נושא ברכבו אקדח חצי אוטומטי ובתוכו מחסנית ריקה. בית המשפט המחויז כיבד את ההסכם העונשיות אליה הגיעו הצדדים (כאשר המאשימה הגבילה עצמה לעונש של 31 חודשים מאסר בפועל) וגזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 31 חודשים, לצד עונשים נלוויים. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה.

42. בע"פ 3793/20 מורייחי נ' מדינת ישראל (23.11.2020), נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירה של ניסיון לעסeka אחרת בנשך, לאחר שקשר עם אחרים קשר לבצע מכירה והעברה של אקדח ומחסנית תואמת. בית המשפט המחויז קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל- 52 חודשים מאסר וגזר על הנאשם 30 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים.

ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה.

43. בנסיבות העניין, תוך בחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהפעולות שביצעו הנאשמים ומידת הפגיעה בהם, בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ו מדיניות הענישה הנהוגה, סבור אני כי מתחמי העונש ההולמים במקרה דין הינם כדלקמן:

- הנאשם 1- בין 9 ל- 13 שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים.
- הנאשם 2- בין 7.5 ל- 11.5 שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים.
- הנאשם 3- בין 4 ל-8 שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים.

קביעת העונש בתחום המתחם

44. קביעת עונשם של הנאשמים תיעשה בהתאם לתווך המתחם, אלא אם כן ישנן נסיבות המצדיקות סטייה ממנו. במקרה דין, אין בעניינם של מי מהנאשמים הילך טיפול מוסדר, אשר יצדיק סטייה לקולה מתחם העונש ההולם ואף הצדדים לא טענו דבר בעניין זה. לאור האמור עמדתי היא כי יש לגזר את דין של הנאשמים בתחום העונש ההולם שנקבע לעיל.

45. כידוע, העונש הראווי לנאשם נקבע על פי הנסיבות שאינן הקשורות בביצוע העבירות. בהקשר זה, על בית המשפט לבחון בין היתר, את נתנוו האישיים של הנאשם, מידת הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו, הפגיעה של העונש במשפחהו של הנאשם, עברו הפלילי וכיוצא ב.

46. לזכותם של שלושת הנאשמים ניתן לציין את הודאותם בביצוע העבירות, חסיכת זמנו של בית המשפט וחסיכת הצורך בהעדת המטלוננים. מהודאתה הנאשמים נודעת, על דרך הכלל, גם קבלת הדיון, ובוחבה היא טומנת קבלת אחריות למשעים והבעת חרטה עליהם. במקרה שלפני באו דברי החרטה וקבלת האחריות גם מפי הנאשמים לפניי.

בנוסף, בכל הנוגע לעניינו של הנאשם 1, ניתן לציין לזכותו את השבת כספי הסחיטה במלואם לפאדי ולבני משפחת שארע.

47. מנגד, עיון בගילוון הרישום הפלילי שצורף על ידי המאשימה מלמד כי לשלוושת הנאשמים עבר פלילי:

לנאשם 1- שיש הרשעות בעבירות חמורות, הכוללות איומים, עבירות סמיים, תקיפה והפרעה לשוטר, שיגור חומר נפוץ וUBEIROT ROCOSH. הנאשם 1 אף ריצה בעברו מספר מאסרים. עם זאת, ולזכותו של הנאשם 1, יש לציין כי הרשעות

האחרונה הינה משנת 2007.

לנאמן 2- שמונה הרשעות בעבירות חמורות, היכולות שוד מזון, אלימות, מרמה, איומים, עבירות רכוש, עבירות סמים, הסעת שב"ח ונגעה בזמן פסילה, בגין ריצה 6 מאסרים. יתרה מכך, הנאמן 2 שוחרר ממאסרו האחרון רק בשנת 2020, כאשר כו�ם תלוי ועומד כגנדו עונש מאסר מותנה בגין שנה.

האמור מלמד כי עסקין בנאשם אשר איןו ירא את החוק ואיןו נרתע מעונשי מאסר שהוטלו עליו בעבר, דבר המתה את הCPF לעבר גזירת עונשו בצד הגובה של המתחם. בהתאם, אף סבור אני כי יש להפעיל את עונש המאסר המותנה אשר תלוי ועומד כנגד הנאשם באופן מctrיבר למאסר שיטול.

לנאמן 3- הרשעה בודדת בעבירה של ייצור נשק, רכישת וחזקת נשק, נשיאה והובלת נשק וביצוע עסקה אחרת בנשק, בגיןה ריצה עונש מאסר של 3 שנים החל משנת 2013. עם זאת, העובדה שנאים 3 חזר לבצע עבירות דומות בנשק, עומדת כਮובן לחובטן.

48. לא נעלמו מעיני מוצב המשפטית יותר נסיבות חייהם של הנאשימים, כפי שפורטו על ידי באי כוחם, כמו גם העובדה שלושתם נמצאים במעצר עד לתום ההליכים תקופה העולה על שנתיים, על הקשיים הקשים מכך. יחד עם זאת, בעיריות חמורות כגון אלו שבנה הורשו הנאשימים, משקלן של הנسبות האישיות נדחק למשך הזווית. וכך יש להסביר את הצורך בהרתוות היחיד והרטעת הרבים שיש לתת להן משקל מכובד בהתחשב במצבות הקשה בה אנו חיים שבה כל יום נפגעים ואנו נרצחים אנשים בשל שימוש בנשק.

49. לאור המפורט לעיל, סבור אני כי נכון לקבוע את מקום עונשם של הנאים בתוך מתחמי העונש שנקבעו באופן שנאים 1 ו- 3 יקבעו עונשם במרכז המתחם ואילו עונשו של הנאים 2 יקבע מעל למחצית המתחם.

העומש

50. אף כי כל האמור לעיל, אף גוזר על הנאשמים את העונשין היבאים:

הנאש 1

.א. אני מטיל על הנאשם מאסר בפועל של 11 שנים החל מיום מעצרו - 11.3.2021

ב. אני מטיל על הנאשם מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור על אחת מהעבירות בהן הורשע או כל עבירה אלימיות או נשק מסוג פשע.

ג. אני מחייב את הנאשם לפצות את מר פאדי שאער בסך 150,000 ל"נ. הפיצוי ישולם תוך 6 חודשים.

הנאשם 2

- א. אני מטיל על הנאשם מאסר בפועל של **10 שנים**.
- ב. אני מורה על הפעלת עונש של מאסר על תנאי בין 12 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 54937-08-15, מיום 12.06.2017 באופן מצטבר למאסר שהוטל בתיק זה.

סה"כ ירצה הנאשם מאסר בפועל של 11 שנים החל מיום מעצרו - 10.3.2021

- ג. אני מטיל על הנאשם מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור על אחת מהעבירות בהן הורשע או כל עבירה אלימות או נשק מסווג פשע.
- ד. אני מטיל על הנאשם קנס בסך 20,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם תוך 6 חודשים.
- ה. אני מחייב את הנאשם לפצות את מר מלחם מלחם בסך 30,000 ₪. הפיצוי ישולם תוך 6 חודשים.

הנאשם 3

- א. אני מטיל על הנאשם מאסר בפועל של **6 שנים** החל מיום מעצרו - 14.3.2021
- ב. אני מטיל על הנאשם מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור על אחת מהעבירות בהן הורשע או כל עבירה אלימות או נשק מסווג פשע.
- ג. אני מטיל על הנאשם קנס בסך 10,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם תוך 6 חודשים.
- ד. אני מחייב את הנאשם לפצות את מר מלחם מלחם בסך 15,000 ₪. הפיצוי ישולם תוך 6 חודשים.

ה חוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מעת ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה בהתאם להדריכים הבאים:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה, il.gov.eca

מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון 35592-00552000-073

במחזון בכל סניף של בנק הדואר - בהציג תעודה זהה בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ניתן היום, ג' תמוז תשפ"ג, 22 יוני 2023, במעמד הצדדים.